

7. nedelja med letom Otroška nedelja Konrad iz Piacenze 19. 02. 2017	Ob 7.00 uri za žive in + farane Ob 10.00 uri za + Franca Rateja in Uroša Črešnar-ja
Ponedeljek 20. 02. 2017 Leon Sicilski, škof	Ob 07.00 za + Justina Jevšenaka (obl.) in rod- bino
Torek 21. 02. 2017 Peter Damiani, škof	Ob 18.00 za + Paolo Kropf (obl.)
Sreda 22. 02. 2017 Sedež apostola Petra	
Četrtek 23. 02. 2017 Polikarp, škof	Ob 18.00 za + Alojza Roriča (obl.) in sorodnike Ob 19.00 za + Marijo Pučnik (8. dan)
Petek 24. 02. 2017 Matija, apostol	Ob 18.00 za + sv. p. Leopoldu in Božji Materi v priprošnje za zdravje žpk Ivana Krajnca
Sobota 25. 02. 2017 Valburga, opatinja	Ob 07.00 za + Jožeta in Ljudmilo Goričan (obl.)
8. nedelja med letom Nedelja žena in mater 26. 02. 2017	Ob 7.00 uri za žive in + farane Ob 10.00 uri za + Franca (obl.) in Marijo Flis (Erjavčevi)

- Po maši bodo – po stari navadi – ključarji pobirali **sedežnino ali »činž«**. Dar za sedež znaša 15.00 evrov, kot že več let, lahko pa darujete tudi kaj več, saj bo vse šlo za obnovo strehe. Hvala za razumevanje!
- Po maši (ob 10.00) ste otroci vabljeni v pisarno, kjer boste imeli s katehistinjo Tino srečanje za **Slomškovo bralno priznanje**.
- V soboto, 25. 2. bo **mavrični dan** za vse šolske in predšolske otroke. Kot po navadi se bo začel ob 9. uri in končal ob 13. Prispevek za malico in material znaša 2 eur.
- V januarju in februarju ste **za obnovo strehe** darovali 1375,00. Iskren boglonaj: Alojzu Pučniku, Albinu in Lenki Pučnik, Marjanu Mlakarju, Nadi Brence, Branku Brumecu, Bojanu Skerbinšku, Dragici in Ivanu Reberniku, Antonu Zajku, Francu in Eli Gosnik, Viktorju Vivodu in družini Kropf. Bog povrni za vašo dobroto!

Papež Frančišek: **S čim se lahko ponašamo?**

Od malega so nas učili, da se ni lepo hvaliti. Kar je tudi prav, kajti hvaliti se s tistim, kar si, ali s tistim, kar imaš, ni samo nek določen napuh, ampak kaže tudi na pomanjkanje spoštovanja do drugih, predvsem tistih, ki imajo manj sreče kot mi.

Hvalimo se z milostjo

Najprej smo povabljeni, da se »hvalimo z obiljem milosti, s katero smo po veri prežeti v Jezusu Kristusu«. Pavel nam poskuša razložiti, da če se naučimo vsako stvar brati v luči Svetega Duha, se zavemo, da je vse milost, vse je dar.

Temelj krčanskega upanja je to, kar je lahko najbolj zvesto in najbolj gotovo, torej »ljubezen, ki jo Bog sam goji do vsakega med nami«. Papež je zbrane povabil, naj sami sebi rečejo: »Bog me ljubi.« To je namreč izvor naše gotovosti in upanja. Bog ljubi tudi v težkih trenutkih, tudi kadar storimo kaj slabega. Te gotovosti nam ne more nihče odvzeti. In to moramo ponavljati kakor molitev: »Bog me ljubi. Prepričan sem, da me Bog ljubi.«

Krščeni v januarju 2017 8.1.- Katarina Flis	Življenje si mi dal / h krstilniku pozval, da v krstu bi otrok / tvoj ljubljene postal. Gregor Zafošnik
--	---

Umrli v jan. in febr. 2017 1.1.- Alojzija Lubej 8.2.- Alojzija Brdnik 8.2.- Marija Pučnik	Utrgal Bog si nam cvetove mile, da prestol tvoj v nebesih bi krasili. Naj uživajo zdaj večni pokoj, pri Tebi, ki si tudi naše upanje.
--	--

SPORED ČIŠČENJA CERKVE – iz vasi:

Prepuž:	petek, 24. febr. 2017
Vinarje:	petek, 3. marec 2017
Prihova:	petek, 10. marec 2017
Raskovec:	petek, 17. marec 2017
Dobrova:	petek 24. marec 2017
Dobriška vas:	petek 31. marec 2017
Pobrež:	sobota 8. april 2017
Novo Tepanje:	petek 14. april 2017
Zg. Grušovje:	petek, 21. april 2017
Sp. Grušovje:	petek 28. april 2017

Razpored bralcev Božje Besede

7. nedelja med letom Otroška nedelja 19.02.2017	7.00 1. berilo: Albin Pučnik 2. berilo: Mira Rubin	10.00 OTROCI
8. nedelja med letom Nedelja žena in mater 26.02.2017	7.00 1. berilo: Jože Pliberšek 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 1. berilo: Pavlica Pučnik 2. berilo: Petra Jug
1. postna nedelja Nedelja mož in fantov 05.03.2017	7.00 1. berilo: Albin Pučnik 2. berilo: Mira Rubin	10.00 1. berilo: Samo Pučnik 2. berilo: Karmen Pučnik

Svetnik tedna – sveti Polikarp

Sveti Polikarp je bil učenec apostola Janeza in učitelj svetega Ireneja, velikega cerkvenega učitelja. Polikarp je imel s svojo močno in globoko vero velik vpliv na svoj čas. Kot učenec apostola Janeza je bil most med apostoli in mladimi krščanskimi občinami v Mali Aziji. Po starem izročilu je bil rojen okoli leta 70 v Efezu ali v njegovi okolici in v mladosti je postal učenec apostola Janeza. Verjetno ga je prav njegov učitelj postavil za škofa v mestu Smirna, ki je bila za Efezom najvažnejši škofijski sedež v Mali Aziji. To krščansko občestvo je vodil nad pol stoletja. Iz pisem svetega Ignacija vemo, da je bil Polikarp trn v peti nekrščanskim someščanom. Moral se je boriti tudi za čistost nauka, ker so tudi v Smirni vstajali krivoverci. Niso se marali udeleževati bogoslužnih slavij, ki jih je vodil škof, temveč so obhajali svojo posebno liturgijo. Škof se je na vse načine trudil, da bi vernike, ki so zašli v zmoto, privedel nazaj. Kjer je bilo potrebno, je pokazal tudi odločnost in strogost. Sosednjim krščanskim

občinam, ki so se borile z enakimi težavami kot smirnska, je pisal opominjevalna pisma. Ohranilo se je samo njegovo pismo vernikom v Filipih. V njem Polikarp živo poziva Filipljane, naj priznajo »mučeništvo križa«, to se pravi Jezusovo smrt na križu kot priznanje za njegovo resnično telesnost. Leta 155 je smirnski škof potoval v Rim, da bi se s papežem Aniketom dogovoril o datumu praznovanja velike noči. Polikarp je z drugimi maloazijskimi škofi vztrajal pri izročilu, da se spomin Zveličarjeve smrti obhaja 14. nizana, papež pa se je držal bolj splošne navade, da je praznik Gospodovega vstajenja prvo nedeljo po pomladanski polni luni. Sporazuma sicer nista dosegla, vendar sta se razšla v miru. Kmalu po vrnitvi iz Rima je Polikarp umrl mučeniške smrti kot dvanajsta in

zadnja žrtev preganjanja, ki je tam zadivjalo. Ob velikih cirkuških igrach je poganska množica terjala Polikarpa. Prokonzul ga je obsodil na smrt. Ker je bila borba z zvermi, v kateri so umrli drugi mučenci, že končana, je moral Polikarp na grmado. Šestinosemdesetletni starček je pogumno stopil nanjo. Smirnski verniki, ki so bili priče mučeništvu svojega škofa, so zapisali: »Ko so kurjači zažgali grmado, je zaplapolal mogočen plamen, ki je naredil nekakšno votlino in je kakor jadro, ki ga veter napne, krog in krog obdal mučenčevo telo. On pa je bil na sredi, ne kakor smodeče se meso, marveč kakor kruh v peči ali kot zlato in srebro v topilnici. Tudi smo začutili prijetno vonjavo, kot bi se razširjalo kadilo ali kakšna druga blaga dišava.« Ko ga ogenj ni usmrtil, je stopil k njemu rabelj in ga zabodel. Truplo so sežgali. Kristjani so pobrali ogorele kosti, "dragocenejšje od draguljev in imenitnejše od zlata, in jih na primernem mestu shranili", da bi se tam »z radostjo in veseljem zbirali ter z Gospodovo pomočjo obhajali rojstni dan njegovega mučeništva. Umrl je 23. februarja, najbrž leta 156..

Pripravila: Martin Juhart, župnik Slavko Krajnc; www.liturgija.si/zupnija-prihova/oznanila

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

**ŽUPNIJE VNEBOVZETJA
BL. DEVICE MARIJE.**

Bodite sveti... (3Mz 19,2)

**7. nedelja med letom
Otroška nedelja**

19. 02. 2017 – 26. 02. 2017

Papež Frančišek: Danes je svet v vojni: »Številni bratje in sestre umirajo, tudi nedolžni, ker hočejo veliki in mogočni še en kos zemlje več, hočejo nekoliko več oblasti in hočejo še malo več zaslužiti s trgovino z orožjem.«

Sveti oče je nadaljeval z vprašanji: »Kako sam varujem goloba? Kaj naredim, da bi bila mavrica vedno vodilo? Kaj naredim, da se v svetu ne bi več prelivala kri?« To zadeva vse nas. Molitev za mir ni neka formalnost, prizadevanje za mir ni formalnost. Vojna se začne v človekovem srcu, začne se doma, v družinah, med prijatelji, in potem gre preko, po celem svetu. Kaj naredim, ko začutim, da v moje srce pride nekaj, kar hoče uničiti mir?

»Vojna se začne tu in se konča tam. Novice, ki jih gledamo v časopisih ali televizijskih dnevnikih ... Danes umira veliko ljudi in tisto seme vojne, ki v mojem srcu povzroči ljubosumnost, nevoščljivost, lakomnost, je isto – ko zraste in postane drevo – kakor bomba, ki pade na bolnico, na šolo in ubije otroke. Isto je. Vojna napoved se začne tukaj, v vsakem izmed nas. Zato vprašanje: 'Kako jaz varujem mir v svojem srcu, v svoji notranjosti, v svoji družini?' Varovati mir, a ne le varovati: oblikovati ga z rokami, obrtniško, vse dni. In tako nam bo uspelo uresničiti ga v celotnem svetu.«

Tisto, kar prinaša mir, je Kristusova kri, ne kri, ki jo pri svojem bratu povzročim jaz ali ki jo z velikimi vojnami povzročijo trgovci z orožjem ali mogočniki zemlje. Na tem mestu je papež Frančišek povedal osebno anekdoto o miru, iz časa, ko je bil otrok. Spominja se, kako je začel zvoniti gasilski alarm in nato še ostali. To je bil način, kako pritegniti pozornost na neko dejstvo, tragedijo ali kaj drugega: »Tako sem zaslišal sosedo, ki je klicala mojo mamo: 'Gospa Regina, pridite, pridite, pridite!' Moja mama je šla ven nekoliko prestrašena: 'Kaj se je zgodilo?' Tista ženska ji je z druge strani vrta, jokajoč, povedala: 'Vojna se je končala!'« Papež Frančišek se spominja njunega objema, joka in veselja, ker je bila vojna končana.